

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1221

гр. Варна, 01.09.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на първи септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елина Пл. Карагъзова

като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагъзова Търговско дело № 20233100900141 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на „Смартпро“ ООД срещу „Пристанище Варна“ ЕАД, с която са предявени искове с правно основание чл. 266, ал. 1, изр. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД.

При служебна проверка относно допустимостта на производството съдът констатира, че исковата молба отговаря на изискванията на чл. 127, ал. 1 ГПК и чл. 128 ГПК, а предявените искове са допустими, поради което производството по делото следва да се разгледа по реда на глава тридесет и втора от ГПК – „Производство по търговски спорове”.

С отговора на исковата молба от ответника е релевирано и възражение за прихващане с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД, което съответства на изискванията за редовност, поради което следва да бъде прието за съвместно разглеждане.

С оглед надлежно извършената двустранна размяна на книжа съдът намира, че на основание чл. 267 от ГПК производството по делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните, на които да се съобщи проект за доклад по делото. Съдът следва да се произнесе по доказателствените искания, като допусне доказателствата, които са относими, допустими и необходими и да определи размер и срок за внасянето на разноски за събиране на доказателства.

Мотивиран от изложеното съдът счита, че следва да се премине към разглеждане на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

НАМИРА исковата молба, с която е сезиран, за редовна, а предявеният иск за процесуално допустим.

ПОСТАНОВЯВА разглеждане на делото по реда на глава тридесет и

втора от ГПК „Производство по търговски спорове“.

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ обективизираното в отговора на исковата молба от ответника процесуалноправно възражение за прихващане на вземането на ищеца за възнаграждение по договора за изработка с насрещното вземане на ответника за неустойка за забава в размер на 57997.10 лева за периода 25.12.2021г. – 16.02.2022г., произтичаща от Раздел VII, т. 2 и т.3 от договора.

НАСРОЧВА производството по делото в открито съдебно заседание на **10.11.2023г. от 15.00 часа**, за която дата и час да се призоват страните като им се връчи копие от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора на допълнителната искова молба.

ИЗГОТВЯ проект за доклад на делото:

Производството е образувано по предявени от „Смартпро“ ООД с ЕИК 103130480 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.“Перла“ 8, ет.1, срещу „Пристанище Варна“ ЕАД с ЕИК 103061301 със седалище и адрес на управление гр.Варна, пл.“Славейков“ № 1, обективно кумулативно искове с правно основание **чл. 266, ал. 1, изр. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати сумата от **57 997,10 лв.** с ДДС, представляваща неплатен остатък от възнаграждение по сключен между страните договор от 30.12.2020 г. за проектиране и внедряване на интегрирана система за обработка на информацията в отдел „складово-експедиционен“ за нуждите на „Пристанище Варна“ ЕАД по поръчка № Т-19А-20, ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска – 07.03.2023г., до окончателното плащане, както и сумата от **5781,61 лева**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода 17.03.2022 г. – 09.01.2023 г.

В исковата молба ищецът излага, че е изправна страна по сключения между страните договор, неразделна част от който са техническото задание на възложителя и техническото предложение на изпълнителя. Уговореният срок за изпълнение е 339 дни, считано от датата на подписване на договора, а уговореното възнаграждение – 399 980 лв. без ДДС. Съгласно т. 2 от Раздел II на договора, предметът му се счита за осъществен след завършване на следните етапи: 1. изработка на пробна версия на системата; 2. одобрение на окончателния ѝ вариант от възложителя; 3. внедряване; 4. провеждане на обучение на операторите за работа с нея; 5. подписване на двустранен приемо-предавателен протокол. Към 10.11.2021 г. ищецът е бил готов с разработването и тестването на поръчката с изключение на разработването на комуникацията с Агенция „Митници“ и с обучението на служителите на възложителя. С изпратено на 23.12.2021 г. писмо ищецът е поискал от ответника осигуряването на списък с лицата, които да бъдат обучени и изготвянето на двустранен приемо-предавателен протокол за приемане на продукта. На 31.12.2021 г. ищецът е получил писмо, с което ответникът го уведомява, че срокът на договора е изтекъл и претендира заплащането на неустойка. След разменена кореспонденция на 25.01.2022 г. е проведена среща, на която ищецът е демонстрирал напълно готовия продукт. На 26.01.2022 г. до представител на ответника по имейл ищецът е изпратил

подробни инструкции за работа със системата. Вследствие на писмо № 98/02.02.2022 г. от ответника, на 10.02.2022 г. е проведена нова среща поради констатирани от него несъответствия на продукта с техническото задание, а именно 1. невъзможност за достъп до модула за клиенти на сайта му от външни устройства и 2. невъзможност за импорт на данни в счетоводството му. На 03.02.2022 г. ищецът е изпратил имейл с видеоклип, показващ как продуктът може да бъде достъпен от външен потребител. На срещата от 10.02.2022 г. е извършена повторна демонстрация, след която представителите на ответника са установили, че продуктът е напълно готов за употреба и не са констатирали твърденията в писмо № 98/02.02.2022 г. недостатъци. На 14.02.2022 г. между страните е бил подписан протокол, според който продуктът съответства на заданието на ответника, а на 16.02.2022 г. - приемо-предавателен протокол, удостоверяващ, че ищецът е изработил и предал продукта съгласно техническа спецификация и техническо предложение; че ответникът е одобрил окончателния вариант на системата; че е извършено внедряването ѝ; и че е проведено обучение на служителите. С посочените протоколи страните са установили, че не са налице забележките, описани в писмо № 98/02.02.2022 г. и че не са налице забележки относно продукта. С приемането на работата на 16.02.2022 г. за ответника възниква задължението да заплати дължимото възнаграждение. От общо дължимата сума, на 07.01.2021 г. ответникът е заплатил на ищеца авансово 143992,80 лв. с ДДС. От дължимия остатък в размер на 335 983,20 лв. с ДДС по фактура № 5826/16.02.2022 г. ответникът е заплатил на 07.03.2022 г. само сумата от 277986,10 лв. с ДДС, като разликата от 57 997,10 лв. с ДДС е удържал като неустойка за забавено изпълнение от 53 календарни дни. Изискуемостта на задължението за плащане е настъпила на 18.03.2022 г., когато е настъпил падежът по фактурата съгласно т.3.2. от договора. Ищецът твърди, че е изпълнил договора в срок и че продуктът е бил в пълно съответствие с поръчката и с техническото задание към договора. Съгласно техническото предложение от 09.12.2020 г., ответникът има право да не приема продукта само при наличие на критични грешки и фундаментални проблеми, отразяващи се на основни функции в системата и водещи до нарушаване на бизнес процеса. Такива недостатъци в случая не са били налице, поради което отказът на възложителя да приеме предложеното изпълнение е необоснован. Забавата на последните два етапа се дължи на неосигуряване от ответника съдействие и на събития, които не са могли да бъдат предвидени при сключването на договора. На първо място срокът за изпълнение на договора е удължен с 20 дни (01.09.2021 г. – 21.09.2021 г.) и е изтекъл на 29.12.2021 г. – първия работен ден след 24.12.2021 г., поради заболяване от COVID-19 на служители на изпълнителя и на възложителя, представляващо форсмажорно обстоятелство по чл.306 от ТЗ. На следващо място ищецът счита, че ответникът е в забава от 31.12.2021 г., когато същият е отказал поканата му от 23.12.2021 г. да приеме продукта, без да са били налице причини за това, до 16.02.2022 г., когато продуктът е бил приет. Забавата на кредитора счита, че се изразява в 1./ неосигуряването на сертификат с валидна идентичност (verified identity), позволяващ задължително прилагане на TLS 1.2, 2./ неизвършени или неправилни от страна на ответника настройки на IP адреси и портове и 3./ неосигуряване от ответника на необходимия интерфейс, който е следвало да бъде разработен от „Микроакаунт“ ЕООД, поддържащо сайта на ответника. Посочените настройки и осигуряването на сертификат не са предмет на заданието, но

неосигуряването им от страна на възложителя възпрепятства достъпа до Модула за клиенти на фирмения Web сайт на възложителя от външни устройства. Невъзможността за импорт на данни в счетоводството на възложителя е по причина, че последният не е осигурил необходимия интерфейс. Задължението на ответника да изпълни тези изисквания произтича от чл. 2.2 от Раздел V от договора, според който ищецът има право да иска от ответника осигуряване на необходимите условия за изпълнение на предмета на договора. За необходимостта от изпълнението им ответникът е бил своевременно уведомен. Още с писмо от 08.07.2021 г. ищецът е предупредил ответника, че достъпът до системата ще се осъществява с потвърждение на изключение на сигурността заради липсата на сертификат. Такъв е бил предоставен от ответника едва на 08.02.2022г. след втората презентация на продукта. В подписания между страните на 14.02.2022 г. протокол за съответствие е било уговорено, че на ищеца следва да бъде предоставен съответен интерфейс за осъществяването на дейности, които не са предмет на заданието по договора, но са необходими за нуждите на ответника, като в т. 2 от протокола е посочен експортът на данни към отдел ФС, което е била една от забележките за несвоевременно приемане на продукта от ответника. С такъв интерфейс ответникът не разполага и понастоящем. С писмо от 22.06.2021г. ищецът е поискал предоставяне на необходимата му за изпълнение на договора софтуерна и хардуерна среда, но такава е била предоставена едва през месец февруари 2022г. след втората проведена презентация на 10.02.2022г.

В срока по чл. 367, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от ответната страна, в който искове се оспорват по основание и размер. Твърди се, че вина за забавеното изпълнение има единствено ищецът. Срокът на договора изтича на 24.12.2021г., след извършеното с Анекс 1/01.11.2021г. изменение. Оспорват се твърденията на ищеца, че към 23.12.2021 г. всички дейности по договора са били изпълнени, като се сочи, че обучението на служителите на ответника е било проведено едва на 14-15.02.2022 г., а в писмо от 26.01.2022 г. ищецът е признал, че в системата са регистрирани пропуски, подлежащи на отстраняване. Поддържа се, че поради недостатъци на изработеното до момента на подаване на отговора системата не съответства на потребностите му и заложените в договора специфични цели (по т. 1-3, 9, 12-13 от техническото задание) и не може да използва пълноценно. Оспорват се твърденията за забава на кредитора по съображения, че ищецът не е бил напълно готов да изпълни задълженията си по договора и че ответникът е откликвал своевременно при надлежно поискване на съдействие. Съгласно чл. 264 ЗЗД ответникът не е имал задължение да направи възражение за недостатъците на продукта при приемането му, тъй като ищецът е знаел за тяхното съществуване. Излага се, че с писмо № 98/02.02.2022г. ищецът е уведомен за констатирани следните несъответствия в продукта – 1./ че модул клиенти от фирмения уеб сайт не е достъпен от външни устройства (т.5 на стр. 28 от Техническото задание), което е отстранено след извършени от ищеца настройки, които само той е можел да извърши и 2./ че не е изпълнено изискването всички документи да се експортират към счетоводната програма на пристанището, документите в съответния формат и с всички необходими реквизити, което е останало неотстранено. Съгласно стр. 4 и т.13 от стр.5 от Техническото задание като цел на интегрираната система е посочено, че същата следва да дава възможност на „Пристанище Варна“ЕАД да извършва електронен обмен на данни с Агенция Митници създаване на подходяща

форма на отчетност за митнически цели. Поддържа се, че на основание чл.259 от ЗЗД ищецът е бил длъжен да изработи поръчаното със свои средства, поради което за ответника не е съществувало договорно задължение да осигури сертификат, интерфейс за връзка с „Микроакаунт“ ЕООД и извършване на цитираните от ищеца настройки. Твърди се, че ищецът не е посочил своевременно недостатъците на проекта/техническото задание, ако е имало такива, поради което основание чл. 260, ал. 2 ЗЗД той носи отговорност за причинени на ответника вреди. Поддържа се, че в техническото задание не са налице недостатъци, а допълнителните изисквания на изпълнителя е можело да бъдат осигурени от самия него. В случая липсва надлежно искане до възложителя за осигуряване на техническо условия. Пропуските в техническото задание са релевирирани от ищеца с цел оправдаване на неизпълнението едва след като е станало ясно, че няма да може да изпълни договора в срок и носи отговорност на забава. Уведомление за пропуски в проекта ответникът е получил едва с писмото от 23.12.2021г. – една година след сключване на договора, което сочи на неположена грижа на добрия търговец по чл.302 от ТЗ. Поддържа се, че ответникът е притежавал изискуемия сертификат от 2020г., но разрешението да се предостави на външно лице може да се даде само от ресорен или изпълнителен директор, поради което споменаването му едва в писмо от 08.02.2022г. до ръководител отдел „складово експедиционен“ не е надлежно официално искане, за да постави кредитора в забава. Независимо от това сертификатът е представен веднага след като е бил поискан. Достъп до сървърите също е осигурен на 03.11.2021г. непосредствено след отправяне на искането. Ищецът е бил в състояние и е бил длъжен да осигури нужния интерфейс съгласно стр.5, т. 2.1.2. от техническото предложение и изразил готовност за това в писмо от 26.01.2022г. Въпреки че на стр. 2 от Описанието на технологията на изпълнение на идейния проект, част от офертата на ищеца, е посочено, че ще бъде избран подходящ доставчик на сертификати, това не е сторено от ищеца до февруари 2022 г., като ответникът също не е бил официално поканен да извърши подобен избор или да предостави сертификата, с който е разполагал. Излага се и че на проведената на 08.02.2022 г. среща станало ясно, че служител на ищеца е трябвало да извърши съответни действия, за да стане системата достъпна от външни потребители, като те не е могло да бъдат извършени от служители на ответника. Системата станала достъпна именно след извършените от ищеца настройки. Забавата не се дължи на неизвършване на инсталация и настройки от ответника, тъй като в свое писмо 26.01.2022 г. ищецът посочва, че липсва ръководство за инсталация на системата. Счита, че е заплатил изцяло дължимото по договора възнаграждение след приспадане на уговорената неустойка за забава. Релевира се **възражение за прихващане** със сумата на удържаната от него неустойка от 57 997,10 лв., изчислена в размер на по 0,1% на ден до 30-тия ден, или 11 999,40 лв. и в размер на по 0,5% от 31-51 ден, т.е. за 23 дни, или 45 997,70 лв., а базата въз основа на която се изчислява е цялостното възнаграждение, тъй като възложителят не приема частично изпълнение.

В постъпилата в срока по чл. 372, ал. 1 ГПК допълнителна искова молба ищецът оспорва твърденията в отговора, че системата и понастоящем не отговаря на целите, за които е поръчана. Счита, че те се оборват от протоколите от 14.02.2022 г. и 16.02.2022 г., още повече, че рекламации не са постъпвали в срока по чл. 303а, ал. 4 ТЗ, вкл. и към момента на подаване на отговора. Ответникът не само не е направил възражения по изпълнението на

поръчката, но в протокола от 16.02.2022 г. изрично е признал, че той отговаря изцяло на заданието, поради което на основание чл.264 от ЗЗД, продуктът се счита приет. В протокола от 14.02.2022 г. е констатирано, че двете забележки, заради които кредиторът е забавил приемането на проекта, не са били предмет на договора, че същите са нужни на системата и в духа на добрите търговски отношения ищецът ще ги изработи за своя сметка след предоставянето му на съответен интерфейс за връзка, разрешения и документация от „Микроакаунт“ ЕООД, с което дружество ответникът се намира в договорни отношения. Твърди, че задължението на ответника да предостави интерфейс за връзка с „Микроакаунт“ ЕООД и сертификат за сигурност произтича от Раздел V 2.2. от договора и стр.12 от техническото задание. Оспорва твърдението, че самият той е могъл да ги осигури, тъй като това би противоречало на българското законодателство и това на ЕС, предвиждащи сключването на договори със съответните софтуерно фирми, получаване на пароли за достъп, обработка на лични данни, електронен подпис за достъп, специални разрешения и др., които не биха могли да бъдат осигурени от ищеца, колкото и добра грижа на търговец да беше положил. Твърди, че не е бил длъжен да уведомява ответника за недостатъци в поръчката, тъй като в случая не се касае за такива - това, което е било поръчано, е било създадено, но като добър търговец, ищецът е уведомил ответника, че въпреки че продуктът е готов, за още по-пълноценното му функциониране са нужни допълнителни разработки, които не са предмет на договора, но могат да бъдат създадени в рамките на допълнителни 30 дни, поради което е предложил удължаване на срока на договора. Удължаването обаче било отхвърлено от ответника, който е забавил неоснователно приемането на продукта с почти два месеца и не е осигурил списък на лицата за обучение, с което се е поставил в забава. Противно на твърденията на ответника, ищецът е поискал нужния сертификат и интерфейс с писмо още от м.юни 2021г., което е сторено едва на 08.02.2022г., когато след втората проведена презентация е станало ясно, че служителите на възложителя не могат да ползват продукта не поради неговата непригодност, а поради неосигуряване от възложителя на необходимия сертификат. Ищецът е уведомил ответника за пропуските на поръчката веднага след като са били констатирани при изпробване на готовия продукт на 23.12.2021 г. т.е. преди изтичане срока на договора на 29.12.2021 г. Ответникът обаче не я променил, не е сключил анекс, не е развалил договора, а само е забавил приемането на изработеното, като от 23.12.2021 г. до 16.02.2022 г. не били извършвани никакви доработки т.е. е нямало причина продуктът да не бъде приет в рамките на срока на договора след поканата от 23.12.2021 г. във вида, в който е бил на 16.02.2022 г.

В срока по чл. 373, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на допълнителната искова молба, с който се поддържат доводите, че системата продължава да не функционира, като липсва интегритет, т.е. искането за свързаност на отделни модули и експорт на данни не е изпълнено. Възражава се, че ищецът не сочи нито една конкретна разпоредба на българското и законодателството на ЕС, която да препятства възможността му да осигури съответния интерфейс и сертификат за сигурност. Пояснява се, че доколкото ответникът разполага със съответния сертификат за сигурност от три години, не това е била причината да не работи системата и достъпът до нея от външни устройства да не е бил възможен. Изпращане на имейл до ръководител на складов отдел не представлявало надлежно искане, за да се получи специално разрешение за предоставяне на сертификат, доколкото то

било свързано със съблюдаване на изисквания за сигурност на информация. Твърди се, че клаузата на чл. 2.2 от Раздел V не предвижда задължение на възложителя, а право на изпълнителя да иска осигуряване на технически условия. Според ответника такива представляват осигуряване на компютър/таблет, интернет връзка, достъп, изходна информация и не включват задължение на ответникът сам да внедри, инсталира и настройва системата. Необходимо съдействие от страна на ответника би било да даде съгласие пред „Микроакаунт“ ЕООД за свързване на системите. Сочи се, че с авансовото плащане ищецът е могъл да си осигури всичко необходимо, като специалисти, техника, софтуер, вкл. и интерфейс, за изпълнение на договора. За неприемливо се счита да се добавят допълнителни разходи към общо определената цена по договора, възложен от държавно дружество с определен бюджет. Оспорва се възражението за кредиторска забава поради непредоставяне на списъци със служители, които да бъдат обучавани, тъй като първо е трябвало системата да бъде внедрена, а липсват доказателства кога и кой етап от възложената работа е завършен и кога ответникът е бил поканен да приеме работата. Твърди се, че в допълнителната искова молба не е конкретизирано до кого е изпратен имейлът на ищеца от 08.07.2021 г. и какво е било значението на сертификата към този момент. Поддържа се, че при демонстрацията на 08.02.2022 г. е станало ясно, че при достъп до системата от външно устройство (чужд IP адрес) се появявал бял екран, а не надпис, гласящ че системата е несигурна и възможност за потребителя, че желае да продължи. Тогава ищецът извършил допълнителна настройка, която направила достъпа възможен. С оглед извършените на 08.02.2022 г. действия, правещи достъпа до системата от външни устройства възможен и поетите с писмо от 26.01.2022г. и протокола от 14.02.2022г. ангажименти, се оспорва, че от 23.12.2021 г. до 16.02.2022 г. не са били извършвани никакви доработки на продукта. Счита се за опровергано твърдението, че на 23.12.2021 г. изпълнението на работата било изцяло приключило, след което била налице необоснована забава на ответника.

Доказателствената тежест в гражданския процес се разпределя съобразно правилото на чл. 154 от ГПК, като всяка страна в процеса носи тежестта да докаже положителните твърдения за факти, от които извлича благоприятни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си.

В разглеждания случай, **в тежест на ищеца** е да установи, следните правнорелевантни факти:

- наличието на валидно сключен договор за изработка;
- пълно и точно във времево, количествено и качествено отношение изпълнение на задълженията си по договора,
- приемане на работата от възложителя,
- размера на дължимото възнаграждение и настъпване на неговата изискуемост,
- възраженията си за временна обективна невъзможност за изпълнение (кадрови дефицит поради пандемичната обстановка);
- възраженията си за забава на кредитора, и по-конкретно произтичащо от договора или естеството на възложената работа задължение на

възложителя да осигури сертификат с валидна идентичност, настройки на IP адреси и портове и необходимия интерфейс; своевременно и надлежно уведомяване на възложителя за необходимостта да ги осигури; несвоевременно представяне на списъци със служители, подлежащи на обучение; необоснован отказ на ответника да приеме предложено точно изпълнение; продължителността на твърдяното бездействие на ответника).

- изпълнение на задълженията си по чл.260 от ЗЗД за уведомяване на възложителя за пропуски в техническото задание и за осигуряване на технически условия, необходими за изпълнение на възложената работа.

В тежест на ответника е да установи:

- изправността си по договора като длъжник и като кредитор - за заплащане на уговореното възнаграждение и за навременното осигуряване на необходимото съдействие на ищеца за изпълнение на задълженията му по договора.

- факта, че предметът на договора включва задължения на ищеца за извършването на настройки на IP адреси и портове на ответника, осигуряването на сигурен сертификат и осигуряването на интерфейс в системата на Агенция „Митници“ и тази на финансово-счетоводния отдел на ответника, поддържана от „Микроакаунт“ ЕООД; или евентуално, че е осигурил своевременно сертификат, интерфейс, настройки и списъци на служители за обучение.

- наличието на годно правно основание за отказ да приеме изпълнението на 23.12.2021г., поради констатирани недостатъци на изработения продукт;

- обстоятелството, че предоставянето на сертификата се осигурява само след разрешение на ресорен или изпълнителен директор.

По възражението за прихващане, в тежест на ответника е да установи изправността си по договора като длъжник и като кредитор, предвидена в договора валидна клауза за мораторна неустойка, възникване на фактическия състав на неизпълнението, за което е уговорена - периода на забавата и факта, че последната се дължи на причина, за която ищецът отговаря, дължимия размер според уговорения алгоритъм.

В тежест на ищеца е да установи точното в качествено, количествено и времево изпълнение на задълженията си по договора.

ПРИЕМА ЗА БЕЗСПОРНИ и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства:

- наличието на сключен между страните договор за проектиране и внедряване на интегрирана система за обработка на информацията в отдел „складово-експедиционен“ за нуждите на „Пристанище Варна“ ЕАД по поръчка № Т-19А-20 от 30.12.2020г.;

- наличие на форсмажорно обстоятелство в периода 01.09.2021 г. – 21.09.2021 г. и удължаване на срока на договора с 21 дни, т. е. до 24.12.2021г. включително;

УКАЗВА на ищеца, че не сочи доказателства, че с писмо от 08.07.2021г. е поискал представянето на процесния сертификат.

ДОПУСКА до приемане в съдебно заседание представените от страните писмени доказателства.

ДОПУСКА комплексна съдебно-софтуерна и хардуерна експертиза, вещото лице по която след запознаване с материалите по делото, справка с кореспонденцията между страните, проверка на внедрената интегрирана система и извършване на други необходими му действия и справки да даде заключение по следните въпроси, които съдът преформулира по следния начин:

1. Била ли е предоставена от страна на ответника необходимата за изпълнение на договора софтуерна и хардуерна среда?
2. Към 23.12.2021 г. бил ли е изготвен продуктът, предмет на процесния договор и съответствал ли е същият на заданието на ответника?
3. Забележките по продукта, направени от ответника с писмо № 98/02.02.2022г., представляват ли несъответствие със заданието или изискват допълнителни доработки извън предмета на договора? Съставляват ли те критични грешки и фундаментални проблеми, даващи отражение на основни функции в системата на нарушен бизнес процес, съгласно ниво 1 от т. 11 от техническото предложение от 09.12.2020 г. към договора (л. 333 от том II)?
4. Кога ответникът е предоставил на ищеца сертификата, позволяващ достъп на външни потребители до системата? На какъв етап от програмирането и въвеждането в експлоатация на системата този сертификат е бил необходим?
5. От проверка на системния журнал на продукта установява ли се осъществен достъп или опит за достъп до модул клиенти през фирмения сайт на ответника в периода 01.11.2021 г. – 02.02.2022 г. от външни устройства и потребители с IP, различно от това на ищеца, започващо с 217... и това на ответника, започващо със 192...?
6. Колко опита са неуспешни и каква е причината за недостъпване на системата?
7. На 08.02.2022 г. кой и какво действие е извършил, за да стане системата достъпна от външни устройства? Кой е притежавал техническата възможност да извърши тези действия – специалисти на ищеца или на ответника?
8. Кой и кога е въвел сертификат с валидна идентичност (verified identity), издаден от удостоверителен орган? Можел ли е ищецът да извърши това действие?
9. Имал ли е ответникът сертификат с валидирана идентичност (verified identity), издаден от удостоверителен орган за 2020-2022 г.?
10. Възможно ли е било системата (вкл. модул клиенти) да бъде достъпна от външни устройства през фирмения сайт на ответника с цел тестване и проверка на експлоатационната ѝ годност от ответника, без сертификат с валидирана идентичност (verified identity), издаден от удостоверителен орган от 01.11.2021 г. до 25.12.2021 г.?
11. Към датата на предявяване на иска - 07.03.2023 г., както и към настоящия момент, през интегрираната система за обработка на информацията в отдел „Складово-експедиционен“, за нуждите на ответника, осъществява ли се връзка с модул „Митница“, разработен от

„Микроакаунт“ ЕООД за електронен обмен на данни, предвидена в т. 3.1.1 от техническото задание към договора?

12. Към 07.03.2023 г., както и към настоящия момент, през интегрираната система за обработка на информацията в отдел „Складово-експедиционен“, за нуждите на ответника, осъществява ли се заложеното изискване по т. 5 на стр. 28 от техническото задание към договора и т. 2 от подписания между страните протокол от 14.02.2022 г., експортиране към счетоводната програма на ответника документите в съответния формат с всички необходими реквизити и възможно ли е издаването на готови фактури?
13. Технически възможно ли е интерфейс за връзка с модул „Митници“ и експорт на данните в счетоводната програма на ответника да бъде изработен по поръчка на ищеца от „Микроакаунт“ ЕООД или друг доставчик на услуги от този вид?
14. На 23.12.2021 г. системата съответствала ли е на изискванията на техническото задание и техническото предложение и давала ли е възможност за:
 - достъп от външни устройства в модул „Клиенти“ през сайта на ответника;
 - експорт на данни към счетоводната програма за издаване на готови фактури;
 - връзка с модул „Митница“;
 - следене изпълнението на договорите от отдел „Маркетинг“;
 - следене изпълнението на договорите от отдел „Складово-експедиционен“;
 - връзка с електронни везни?
15. Кога е изготвено и предадено на ответника ръководството за инсталация на системата?
16. Кога е добавена възможността за задаване на права на потребителите за конкретни клиенти?
17. Кога в системния журнал операциите са започнали да се записват на български език?
18. Колко и кои от общо 13-те специфични цели от стр. 5 на техническото задание към договора са осъществени към 07.03.2023 г. и към настоящия момент?
19. Колко и кои от заложените на стр. 6, в Раздел 3 от техническото предложение към договора, Критерии за успех на ищеца са били реализирани към 07.03.2023 г.?

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 1000 лева, платими както следва: 500 лева от ищеца и 500 лева от ответника в **едноседмичен срок** от получаване на настоящото определение с представяне на доказателства за внасянето на сумите в същия срок.

ОПРЕДЕЛЯ за вещо лице Н. М. Р., който да се уведоми за поставените задачи след представяне на доказателства за внесен депозит.

УКАЗВА на вещото лице, че следва да депозира заключението си по делото в срока по чл. 199 от ГПК – минимум една седмица преди датата на

съдебното заседание с преписи за страните

УКАЗВА на вещото лице, че в едноседмичен срок от уведомяването следва да уведоми съда в случай, че не разполага с необходимата квалификация за изготвяне на заключението.

ПРИКАНВА страните към спогодба и им разяснява възможността да уредят доброволно отношенията си чрез медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ за възможността да разрешат спора, чрез медиация, като ползват Центъра по медиация, разположен на 4 етаж в сградата, в която се помещава Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев" № 12., тел. 052623362; служител за контакти - Нора Великова.

Да се призоват страните като им се връчи препис от настоящото определение, като на ищеца се връчи и препис от отговора на допълнителната искова молба.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____